

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 1573/2021
16.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Катарине Манојловић Андрић и Гордане Џакула, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ и ВВ обојица из ..., чији су пуномоћници Божидар Микулић и Иштван Нађ адвокати из ..., против туженог ГГ из ..., оснивача самосталне превозничке радње - Аутопревозник ГГ, предузетник из ..., чији су пуномоћници Јованка Ђаковић и Живко Берћан адвокати из ..., ради исплате дуга по тужби и стицања без основа по противтужби, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 805/20 од 03.11.2020. године, у седници већа одржаној дана 16.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 805/20 од 03.11.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 805/20 од 03.11.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П 61/14 од 13.11.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је прецизирани и преиначени тужбени захтев тако што је обавезан тужени да исплати тужиоцу АА износ од 910.358,80 динара, тужиоцу ББ износ од 454.145,92 динара и тужиоцу ВВ износ од 335.955,30 динара са законском затезном каматом на ове износе од 25.12.2009. године до исплате, као и да им солидарно надокнади трошкове спора у износу од 1.429.212,80 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је део захтева којим су тужиоци тражили законску затезну камату на трошкове поступка почев од дана првостепеног пресуђења па закључно са даном извршности. Ставом трећим изреке, одбијен је противтужбени захтев којим је тужени тражио да се обавезе тужилац АА на исплату стеченог без основа у износу од 1.294.580,34 динара са законском затезном каматом од 18.02.2010. године до исплате, уз накнаду трошкова парничног поступка са законском затезном каматом од дана пресуђења до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 805/20 од 03.11.2020. године, ставом првим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Бачкој Паланци П 61/14 од 13.11.2019. године преиначена, тако што је одбијен захтев за исплату законске затезне камате на износ од 910.358,80 динара, 454.145,92 динара и

335.955,30 динара почев од 25.12.2009. године до 13.11.2019. године, а преиначена је и одлука о трошковима поступка тако што је обавеза туженог да солидарно накнади тужиоцима трошкове поступка снижена са досуђеног износа од 1.429.212,80 динара на износ од 955.417,21 динар са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, првостепена пресуда је потврђена у преосталом усвајајућем непреиначеном делу одлуке о тужбеном захтеву и делу одлуке о противтужбеном захтеву, а жалба туженог у преосталом делу одбијена. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је, на основу члана 404. ЗПП, благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Ревизија предвиђена наведеном одредбом (посебна ревизија) је изузетно правно средство ограничено разлозима због којих се може изјавити (погрешна примена материјалног права) и условљено потребом да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или да ново тумачење права.

По оцени Врховног касационог суда, наводи туженог не оправдавају потребу да се дозволи одлучивање о његовој посебној ревизији, ни по једном од основа предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП. Наиме, у конкретном спору не постоје правна питања која су од општег интереса или су у интересу остварења равноправности грађана. Уз ревизију нису приложене супротне пресуде, донете у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, да би се о посебној ревизији одлучивало ради уједначавања судске праксе, а нема ни потребе за новим тумачењем права.

Следствено изложеном, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Ревизија туженог није дозвољена ни на основу члана 403. став 3. ЗПП. Вредност предмета спора по тужби, одређена према висини тужбеног захтева сваког од тужилаца посебно, као и вредност предмета спора по противтужби очигледно не прелазе динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, односно противтужбе, која је у смислу наведене одредбе меродавна за дозвољеност ревизије. У конкретном случају, нема места примени тачке 2. става 2. наведеног члана, којом је прописано да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака, јер се та одредба не примењује у случају када је другостепени суд преиначио само одлуку о затезној камати.

Из наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић